

Существенно, что среди критериев используется и оригинальность выполнения той или иной деятельности (творчество).

В качестве мотивов активности могут выступать установки личности, потребности, интересы и т.д. Профессиональная активность находит свою реализацию в форме деятельности (индивидуальной или совместной), познания, обучения, в форме общения (субъективные отношения), что имеет место при коммуникативном обучении языку. Выделяют три основные функции профессиональной активности: формирование личности и деятельности профессионала, обеспечение деятельности, саморегуляция и самодетерминация профессионального становления личности.

Рассматривая критерии эффективности профессиональной активности, показатели характеристики, которые позволяют судить об уровне достижения социального и личностного значимых результатов. Каждой форме активности соответствуют свои критерии, и поскольку в нашем исследовании мы говорим об учебно – профессиональной иноязычной деятельности отражает степень подготовленности к иноязычной коммуникации, реализуется в форме общения, познания языковых норм.

При рассмотрении процесса языковой подготовки в неязыковых вузах в контексте структуры учебных курсов и иерархии их результативности выявлено, что существующие подходы в области языкового образования (деятельностный, личностноориентированный, системный, интегративно – целостный и др.) могут быть приняты как основополагающие, однако они не нацелены на преемственность и связь этапов языковой подготовки в современном вузе и не нацеливают конечный результат развития профессиональной иноязычной компетенции, позволяющей свободно проявлять творческую активность в иноязычной профессиональной коммуникации в будущей деятельности.

МОРФОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕМОТИВНОСТІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Г.В. Висоцька к.ф.н. доц., ПДТУ

Проблема емоційності на морфологічному рівні розглядалась у роботах вчених О. Есперсена, Г. Морчепда, І. Арнольд та інших. Розглядаючи проблему емоційності, зумовленої словотворчими

засобами, О. Есперсен зазначає, що суфікс *-ish* сприяє виникненню негативної оцінки, яка підсилюється, якщо цей суфікс приєднати до іменної основи: *childish, oldish, goatish, dullish, old ladyish*, а також до основи власних імен: *Leonardoish, Dickensish, Twainish*.

Найважливішими іменними суфіксами негативної оцінки є *-ard, -eer, -ster/-aster* та напівсуфікс *-monger*: *drunkard, coward, hipster, profiteer, black marketeer, scare-monger, war-monger*. У сучасному підлітковому слензі використання суфікса *-o* відображає зневажливе ставлення до людини: *kiddo, oldo*.

Вживання суфіксів *-ge (oldie), -y (daddy), -let (chiklet), -kin (lambkin), -esque (Turneresque)* викликає зворотний ефект, створюючи позитивні конотації.

Окрім того в мовленні окремих людей з різним ступенем частотності з'являються «разові» слова, які ще називають індивідуальними неологізмами або okazіоналізмами (*nonce-words*). Вони утворюються сполученням відомих морфем відповідно до словотворчих моделей і звичайно привертають увагу читача або слухача та підсилюють вплив на них. Такі слова не тільки означають складне поняття, а й передають авторське ставлення до нього. Наприклад: «*chickenest-hearted man*».

Отже, характерною особливістю авторських okazіоналізмів є образність та семантична компресія, зумовлена великим емоційним зарядом атрибутів. Головним стимулом до появи ситуативних okazіоналізмів у мовленні є необхідність чи бажання індивіда по-особливому оцінити вчинок, дію співрозмовника або факт об'єктивної дійсності; висловити своє ставлення до такого вчинку чи факту в більш образній, виразній формі.

Тому можна стверджувати, що okazіоналізми цілком залежать від багатства фантазії та світогляду автора. Вони здатні реалізувати безліч найнеймовірніших асоціацій.

В англійській мові номіналізація виступає одним із головних механізмів словотворення і саме цим шляхом найчастіше утворюються переважно складні слова типу: *bloody-Mary; wash of the sunset; psychoceramics, cracked pots of mankind*.

Експресивність подібних новоутворень сприяє вираженню емоцій та оцінок як імпліцитним, так і експліцитним шляхом.

Таким чином аналіз фактичного матеріалу свідчить, що до морфологічних засобів реалізації емотивності відносимо: напівсуфікси, афікси, авторські новоутворення, а також одиниці, що були створені за допомогою вторинної номіналізації.